

A MAGYAR KÖZTÁRSASÁG NEVÉBEN!

A Fővárosi Ítéltábla a Dr. Horváth Z. Péter Ügyvédi Iroda (**felperes jogi képviselőjének címe**; ügyintéző: dr. Horváth Z. Péter ügyvéd) által képviselt **felperes neve** (felperes címe) felperes által a Gyollai Ügyvédi Iroda (**alperes jogi képviselőjének címe**; ügyintéző: dr. Gyollai János ügyvéd) által képviselt **alperes neve** (**alperes címe**) alperes ellen kártérítés megfizetése iránt indított perben a Fővárosi Bíróság 2011. február 22. napján kelt 21.G. 40.760/2009/50. számú, a felperes keresetét elutasító ítélet ellen a felperes részéről 51. szám alatt benyújtott, 53. szám alatt indokolt fellebbezés folytán a 2011. szeptember 1. napján tartott nyilvános tárgyaláson meghozta az alábbi

ítéletet:

A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyja.

Kötelezi a felperest, hogy fizessen meg az alperes részére 15 napon belül 750.000 Ft (hétszázötvenezer forint) másodfokú perköltséget; ezt meghaladóan költségeit maga viseli.

Az ítélet ellen fellebbezésnek nincs helye.

Indokolás:

A Fővárosi Bíróság által megállapított irányadó tényállás szerint az alperes finanszírozta az A. Korlátolt Felelősségű - ...ipari termékeket előállító - Társaságot a megkötött kölcsönszerződések valamint a 2003. november 21. napján megkötött „Lombardhitel” szerződés útján. A hitel és kölcsönszerződések biztosítékai a társaság készletei, gépei, árbevétel engedményezések, óvadékba adott közraktári jegyek, valamint a J.C. Kft. ingatlanain fennálló jelzálogjog és a J.C. Kft. készfizető kezessége voltak. 2004. február 27-én az A.K.K. Rt. (továbbiakban A. Rt.) átvállalta az A. Kft. alperessel szemben fennálló tartozásait. Az A. Rt. és az Á.D.K. Rt. között 2004. június 21-én írásban közraktári szerződés jött létre művi raktározásra. Ily módon művi közraktárba helyezett 2004. június 21-én egy évi időtartamra

...terméket 600.074.000 Ft értékben. A tárolás helye a J.C. Kft. (felperes címe) szám alatti telephelye volt. A közraktári szerződés 15.3. pontjában a letevő A. Rt. kijelentette, hogy az áru különleges kezelést nem igényel.

Az alperes 2004 nyarán felértékelte a közraktározott árut, és a szakértő 76.016.808 Ft-ban állapította meg az áruk értékét. Erre is tekintettel az alperes 2004. augusztus 19-én a Lombard hitelszerződést azonnali hatállyal felmondta. Az óvadéki szerződés alapján birtokába került közraktárjegyeket magára forgatta és a termékek azon részét, amelyek szavatossági ideje 2005. június 26-át követő lejáratú volt, birtokba vette.

Az A. Rt. 2004. december 2-i kezdő időponttal felszámolás alá került. A 2005. március 21-én foganatosított tárgyaláson az emlékeztető szerint az alperes, az A. Rt. „f.a.” képviselőjében eljáró felszámolóbiztos és az A. Rt. igazgatóságának elnöke, dr. Sz.Zs. rögzítette, hogy az alperesre forgatott közraktárjegyek mögött álló árukészlet értéke 332.428.576 Ft + áfa összeg volt. Az alperes által magára nem forgatott közraktárjegy az A. Rt. tulajdonában maradt kb. 100.000.000 Ft névértékben.

A J.C. Kft. 2006. október 12-i kezdő időponttal felszámolás alá került.

Az alperes 2005. június 13-án az ... Bank ... Rt.-re engedményezte a Lombard hitelszerződésből eredő, az A. Rt.-vel szemben fennálló teljes követelését. Az ... Bank ... Rt. 2007. március 23. napján a fenti engedményezéssel megszerzett követelését tovább engedményezte a felperesre.

Az alperes a tulajdonába került árukészletet értékesítette. A szerződések szerint az esetlegesen elszállított raklapokat és hordókat a vevő köteles volt visszajuttatni a J.C. Kft. telephelyére, vagy cseréről gondoskodni.

Az A. Rt. alperesnél vezetett ... számú számlájára 12 társaságtól különböző összegű átutalások érkeztek.

A felperes keresetében 33.817.038 Ft és ezen összeg után 2004. augusztus 19. napjától a kifizetésig járó késedelmi kamat, valamint perköltség megfizetésére kérte kötelezni az alperest. Követelése jogcímeiként elsődlegesen kártérítést jelölt meg, e kérelmét a Ptk. 4.§ (1), (4) bekezdéseire, a Ptk. 5.§ (1), (2) és (3) bekezdéseire, valamint a Ptk. 339.§ (1) bekezdésére alapította; másodlagosan jogalap nélküli gazdagodásra alapította a keresetet.

A felperes követelése négy tételből tevődött össze:

1. Manipulációs díjként, munkabérként 3.672.000 Ft-ot követelt. Előadta, hogy árukezelést, árumozgatást, rakodást végzett az alperes tulajdonában álló, közraktározott áruk tekintetében és e munka elvégzésére munkaerőt kellett kölcsönöznie. A munkaerő kölcsönző B. Kft. által benyújtott számlaérték ¼-ét, 3.672.000 Ft-ot kívánt érvényesíteni az alperessel szemben manipulációs díjként, mivel előadása szerint kb. ilyen arányú volt a „manipulált” alperesi áru a többi „manipulált” termékhez viszonyítva.

2. A felperes a veszélyes hulladékká vált élelmiszerek megsemmisítésével kapcsolatban 5.867.149 Ft megsemmisítési költséget követelt az alperestől.

3. A felperes előadása szerint 8604 db aszeptikus hordót, 3066 db raklapot és 915 db leszorító keretet nem adott vissza részére az alperes, és ezek értékét sem fizette meg. Az aszeptikus hordók ára 12.475.800 Ft; a raklapok ára 4.445.700 Ft; a leszorító keretek ára 160.125 Ft volt.

4. A felperes előadása szerint az alperes által kezelt az A. Rt. bankszámlájára téves átutalások érkeztek, melyek a felperest illették volna, mert azok felperes korábbi vevőinek törlesztését tartalmazták összesen 7.170.881 Ft összegben. Ezen összeg megfizetésére is kérte kötelezni az alperest.

Az alperes ellenkérelmében a manipulációs díj címén előterjesztett követeléssel kapcsolatban előadta, hogy nem került jogviszonyba a felperessel, ezért vonatkozásukban nem is lehet együttműködési kötelezettségek súlyos megsértéséről beszélni, ami a kártérítési felelősség alapja lehetne. Ezen túlmenően felperes saját előadása szerint is csak 2004. október 1. napjától végzett manipulációs tevékenységet az alperes részére, ezzel szemben a munkabéreköltség bizonyítására benyújtott 7 db B. számlából 4 db-t ezen időpontot megelőzően állítottak ki. A fennmaradó 3 db számla vonatkozásában pedig a felperes nem bizonyította, hogy ezek az összegek ténylegesen az alperes áruinak kezelésével, mozgatásával kapcsolatban merültek volna fel.

- A megsemmisítési költséggel kapcsolatban az alperes előadta, hogy valamennyi birtokba vett áruját értékesítette és többi áruval kapcsolatos követelését - az áruk szavatossági idejének lejártát megelőzően - engedményezte az ... Bank ... Rt-re.
- Az alperes kifejtette, hogy hordóban és raklapon, csomagolt állapotban kerültek a közraktárba az áruk, így szolgáltak a hitel fedezetéül, ezért ezekért külön költség nem számítható fel. Előadta, hogy az áru értékesítése során kötött adásvételi szerződésben rögzítette, hogy a raklapokat és a hordókat a vevő kötelessége volt a J.C. Kft. telephelyére visszajuttatni, az ő birtokába, tulajdonába göngyöleg nem került.
- Az alperes a téves utalásokkal kapcsolatban kifejtette, hogy a bankszámlát a felszámolóbiztos kérésére megszüntette. A 2004. december 2-i felszámolási kezdő időpontot követően érkezett 4.926.945 Ft-ot a felszámoló részére átutalta. Hangsúlyozta, hogy kizárólag a felszámoló volt jogosult a számla felett rendelkezni, a felszámolás kezdő időpontját követően. Ezt megelőzően a 2004. március 10. és 2004. november 12-e között beérkezett inkasszókat ő, mint számlakezelő a vonatkozó jogszabályok alapján köteles volt teljesíteni.

Az elsőfokú bíróság a felperes keresetét elutasította. Kötelezte, fizessen meg alperesnek 1.514.140 Ft perköltséget 15 napon belül.

- Manipulációs díj, munkabéreköltség, készletmegsemmisítés jogcímén előterjesztett követeléssel kapcsolatban a bíróság megállapította, hogy az alperes a közraktárjegyek magára forgatásával nem a teljes közraktárban elhelyezett árukészlet tulajdonjogát szerezte meg, volt olyan áru, amely továbbra is az A. Rt. birtokában, kezelésében maradt. A közraktári szerződés szerint a letevő A. Rt. kijelentette, hogy az áru különleges kezelést nem igényel. A felek között

szerződéses jogviszony nem volt, a felperes irányában alperest együttműködési kötelezettség nem terhelte. A felperes nem bizonyította azt sem, hogy a B. Kft. dolgozói az alperes tulajdonát képező árukat kezelték. A felperes azt sem bizonyította, hogy hány fő és milyen időszak alatt végzett munkát az alperes javára. A B. Kft. ügyvezetője B.L. tanúvallomása ezt kifejezetten megcáfolta, aki hangsúlyozta, hogy emberei a Bank által zárolt termékekhez nem nyúltak.

A felperes nem bizonyította, hogy az alperes tulajdonába került árukkal kapcsolatosan merült fel a megsemmisítési költség.

Ezek alapján a kártérítés és jogalap nélküli gazdagodás címén előterjesztett követelés jogalapját a felperes nem tudta bizonyítani. Jogalap hiányában a bíróság mellőzte az összegszerűség bizonyítását.

- Az aszeptikus hordók, raklapok, leszorító keretekkel kapcsolatos követelést vizsgálva a bíróság tényként állapította meg, hogy az aszeptikus hordók, raklapok, leszorító keretek nem a felperes, hanem a J.C. Kft. tulajdonában voltak, így bárkinek a birtokába kerültek is azok a későbbiek során, aki azokat nem szolgáltatva vissza, vagy ellenértéküket nem térítette meg, a felperes vagyonában értékcsökkenés nem következett be, az alperes a felperes rovására nem jutott jogalap nélkül vagyoni előnyhöz.
- Téves átutalásokkal kapcsolatban a bíróság megállapította, hogy az A. Rt. felszámolás kezdő időpontja 2004. december 2. napja volt. Az alperes az A. Rt. alperesnél vezetett számlára érkezett átutalások összegét 4.926.945 Ft-ot a felszámoló által megjelölt bankszámlára átutalta, csupán a számlavezetési díjjal, 87.600 Ft-tal terhelte meg az A. Rt. forintszámláját.

A bíróság kifejtette, hogy a felperes nem jelölte meg konkrét jogszabályra hivatkozással, hogy miben állt az alperes jogellenes magatartása. Kizárólag azt adta elő, hogy a felperes vevői tévedésből az A. Rt.-nek az alperesnél vezetett számlájára fizettek bizonyos összegeket, és az alperes ezen összegeket nem utalta át részére, hanem az A. Rt. ellen benyújtott inkasszókat elégitette ki ebből, majd a felszámoló rendelkezésére bocsátotta a fennmaradó összeget.

A bíróság megállapította, hogy az alperes a 232/2001. (XII. 10.) Kormányrendelet 6.§-a, valamint a 9/2001. (Mk.147.) MNB rendelkezés 10.§-ának (1) és 11.§-ának (1) bekezdései alapján nem vizsgálhatta az A. Rt. forintszámlájára beérkező inkasszókat, azok összegeit köteles volt teljesíteni. Az alperes az A. Rt. felszámolásának kezdő időpontját követően a számlára érkezett átutalások összegét jogszerűen utalta át a felszámolóbiztos utasítására a felszámoló által megjelölt bankszámlára. Az alperes jogszerűen járt el, jogellenes magatartást nem tanúsított, ezért a kártérítés jogcímén előterjesztett felperesi kereset alaptalan.

A bíróság megállapította, hogy az alperes jogalap nélkül nem gazdagodott a felperes által megjelölt összegekkel, mert a számla lezárását követően a felszámoló által megjelölt bankszámlára átutalt 6.640.441 Ft-ot. Erre tekintettel a felperes jogalap nélküli gazdagodás jogcímén előterjesztett keresete sem volt alapos.

Az ítélet ellen a felperes élt fellebbezéssel és kérte - tartalmilag - az elsőfokú határozat megváltoztatását, keresetének történő helyt adást, másodlagosan az

elsőfokú határozat hatályon kívül helyezésével az elsőfokú bíróságot újabb eljárás lefolytatására és újabb határozat hozatalára utasítani.

Fellebbezését azzal indokolta, hogy soha nem fogadta el az alperes által beszerzett szakértői véleményt, ezért az alperes az **A. Rt.** felé benyújtott felmondása kapcsán erre az okiratra nem hivatkozhat.

A 2005. március 21-i tárgyalásról felvett - a készlet értékét 332.438.576 Ft + áfa összegben meghatározó - emlékeztetőt az **A. Rt.** soha nem ismerte el, erre sem lehet ítéletet alapozni.

Teljesen életszerűtlennek tartotta a bíróság megállapítását a vonatkozásban is, miszerint a **B. Kft.** dolgozói az alperes tulajdonába került árukat nem kezelték, mivel egyszerűen nem volt más, aki ezeket a munkálatokat elvégezte volna. A kezelés, csomagolás, rakodás egyértelműen emberi energiát igényel. Ugyanakkor kizárólag neki állt rendelkezésére emberi munkaerő, a **J.C. Kft.** ilyenrel nem rendelkezett, tehát minden mozgatót az ő emberei végeztek.

A téves átutalások körében a felperes kifejtette, hogy az alperes kárt okozott neki az inkasszók teljesítésével, valamint azzal, hogy az **A. Rt.** részére tévesen utalt összegeket a felszámolóbiztos rendelkezésére bocsátott. A tévesen átutalt összegek a felperest illették, azt neki kellett volna megkapnia.

Az alperes a fellebbezésre tett ellenkérelmében az elsőfokú eljárásban előadottakat ismételve az ítélet helybenhagyását kérte. Kiemelte, hogy a felperes a per során mindvégig passzív magatartást tanúsított, a bíróság kioktatása ellenére a kártérítési felelősség négy elemét - a kár bekövetkezését és mértékét, a jogellenességet, felróhatóságot, valamint a közöttük fennálló okozati összefüggést - nem bizonyította. A felek között nem jött létre szerződés, az alperest együttműködési kötelezettség felperes vonatkozásában nem terhelte, a csomagolási szerződés megkötésének elmaradására a felperes jogalappal nem hivatkozhat.

A felperes nem bizonyította, hogy a közraktárban elhelyezett áruk mozgatására sor került volna, hogy a **B. Kft.** felé kifizetett munkabéreköltség részben az alperes áruinak csomagolásával, raktározásával, elszállításával kapcsolatosan merült fel.

A készletmegsemmisítésből eredő 5.867.149 Ft költség jogalapja tekintetében hangsúlyozta, hogy a felperes által becsatolt számlából nem lehet megállapítani, hogy kinek a tulajdonát képező áruk kerültek megsemmisítésre. Kifejtette, hogy az **A. Rt.** egyetlen alkalommal sem jelezte feléje, hogy a közraktárban maradt hulladék megsemmisítésével kapcsolatban költsége merült volna fel és ez a költség őt terheli.

Az aszeptikus hordókkal, raklapokkal, leszorító keretekkel kapcsolatban továbbra is kifejtette, hogy minden göngyöleget a vevőnek kellett visszajuttatnia, az ő birtokába ilyen ingóságok nem kerültek. A téves utalásokkal kapcsolatban kifejtette, hogy mindvégig a jogszabályi előírásoknak megfelelően teljesítette az inkasszókat, a felszámolás elrendelésétől kezdve pedig kizárólag a felszámoló volt jogosult a bankszámla felett rendelkezni.

A Fővárosi Ítéltábla a hatályos cégnyilvántartásból beszerzett adatok alapján az alábbiakat állapította meg.

Sz.Zs. a tulajdonosa az **A.K.T.E.** Kft.-nek (cégjegyzékszám: ...). Az **A.K.T.E.** Kft. jelentős befolyást biztosító mértékben tulajdonosa a **A. K. Kft.** „f.a.”-nak (cégjegyzékszám: ...). Az **A. Rt.** „f.a.” igazgatóságának elnöke **Sz.Zs.**. Az **A. K. Kft.** „f.a.” és a **J.C. ... Kft.** a tulajdonosa az **A.K.K. ... Részvénytársaság** „f.a.” társaságnak (cégjegyzékszám: ...). A Cg. ... cégjegyzékszámú **J.C. ... Kft.** „f.a.” 2010. augusztus 31. napján felszámolás folytán törlésre került. 2000. február 28. napjától 2006. október 12-éig a felszámolás kezdő időpontjáig **Sz.Zs.** volt jogosult a társaság képviselőjére. A felperesi társaság tulajdonosa volt 2003. november 3. napjától 2005. augusztus 24. napjáig a **J.C. ... Kft.**

A felperes a veszélyes hulladék megsemmisítésével kapcsolatban 173 db számlát csatolt, azonban ebből összesen 11 db kelt 2005. június 13. napja előtt, a többi 2005-2008 keltű. A felperes előadása szerint az **A.** cégcsoporton belül az volt a munkamegosztás, hogy a **J.C. Kft.** biztosította a telephelyet, a felperes pedig az árut kezelte. Előadta, hogy a telephelyen felperesi tulajdonban levő áruk is voltak.

Az elsőfokú bíróság 5, 9, 15, 19, 28, és 37 számú végzéseivel részletesen, több alkalommal is kiiktatta a felperest a bizonyítási teherre és a bizonyítandó tényekre.

A fellebbezés alaptalan. Az elsőfokú bíróság a per eldöntéséhez szükséges tényállást helyesen állapította meg és az abból levont jogkövetkeztetése is helytálló. A fellebbező nem hozott fel olyan új tényt vagy bizonyítékot, amely alkalmas lenne a helytálló elsőfokú ítélet megváltoztatására.

A Polgári Törvénykönyvről szóló 1952. évi III. törvény 339.§ (1) bekezdése úgy rendelkezik, hogy aki másnak kárt okoz köteles azt megtéríteni. A kárt, a jogellenességet és az okozati összefüggést az igényét érvényesítő felperesnek kell bizonyítania a Pp. 164.§ alapján.

Az adott perben a bíróság több alkalommal, igen részletesen kiiktatta a felperest a bizonyítandó tényekről és a bizonyítási teherrel. Ennek ellenére a felperes csupán állította, de nem bizonyította, hogy kára keletkezett és ezt az alperes jogellenes magatartása okozta.

A felperes állította, hogy kezelte, mozgatta és csomagolta az alperes áruit is a **J.C. Kft.** telephelyén az ott levő többi áruval együtt. Azonban semmivel sem bizonyította, hogy 2004. augusztus 19. és 2005. június 13. között (amíg tulajdonában volt a közraktározott áru) az alperes tulajdonában lévő árukat akár az alperes megrendelésére, akár anélkül kezelte, mozgatta és csomagolta volna. A közraktári szerződésből kitűnően az áruk nem igényeltek különleges kezelést, és a tényleges munkát végző **B. Kft.** ügyvezetője szerint a bank által zárolt termékekhez nem nyúltek a munkások.

A felperes csupán a veszélyes hulladék megsemmisítésének tényét igazolta, de nem bizonyította, hogy az alperes tulajdonában álló áruk megsemmisítésére került sor, sőt az általa hivatkozott számlákból 162 db azt követően kelt, hogy az alperes értékesítette a tulajdonába került árukat és engedményezte a fennmaradt követelését.

A felperes nem bizonyította, hogy az aszeptikus hordók, raklapok, leszorító keretek az ő tulajdonában álltak volna vagy bérelte volna azokat a tulajdonos **J.C. Kft.**-től (a

becsatolt bérleti szerződés szerint ezek bérlésére nem került sor). Nem bizonyította, hogy ezen eszközök bárki által történő elvitele bármilyen módon kárt okozott neki.

Az a tény, ha a felperes vevői tévedésből az A. Rt. bankszámlájára utaltak, nem alapozhatja meg a bank kártérítési felelősségét. Alperes csupán kezelte a számlát, a számla tulajdonosa a felszámolás alá került A. Rt. volt, így a téves átutalás a számlatulajdonost érinti, és ha a tőle nem, a felperes ezen összegeket a vevőitől követelhetné. Olyan vétkes magatartást pedig felperes nem bizonyított, amivel alperes közvetlenül kárt okozott felperesnek.

Mivel a fenti esetekben a felperes nem bizonyította, hogy kár érte, továbbá nem bizonyította, hogy az alperes bármilyen jogellenes magatartást követett el - ahogyan az elsőfokú bíróság helyesen kifejtette -, az alperes kártérítés megfizetésére nem kötelezhető.

A Ptk. 361.§ (1) bekezdésében foglaltak szerint pedig, aki másnak rovására jogalap nélkül vagyoni előnyhöz jut, köteles ezt az előnyt visszatéríteni. Ebből következően a Ptk. 361.§-ában szabályozott jogalap nélküli gazdagodás megállapítására csak akkor van lehetőség, ha a vagyoni előny kimutatható, az előny megszerzése jogalap nélkül történt és az előnyhöz a kötelezett másnak a rovására jutott.

Az adott perben a felperes nem bizonyította, hogy az alperes bármilyen vagyoni előnyhöz jutott volna. Nem nyert bizonyítást, hogy az alperes tulajdonában lévő árukat akár az alperes megrendelésére, akár anélkül kezelte, mozgatta és csomagolta volna. Ennek hiányában vagyoni előnyre nem tett szert az alperes.

Nem nyert bizonyítást, hogy az alperes tulajdonában álló árukat semmisíttette meg a felperes, itt sem tehetett szert vagyoni előnyre az alperes.

Az aszeptikus hordók, raklapok, leszorító keretek a J.C. Kft. tulajdonában álltak, ezért ha vagyoni előnyhöz jutott volna ezek révén az alperes, csak a J.C. Kft. léphetne fel bármilyen igénnyel.

Kétséggkívül bebizonyította az alperes, hogy az A. Rt. bankszámlájára utalt összegekkel a reá vonatkozó jogszabályok szerint járt el, semmiféle jogtalan vagyoni előnyhöz nem jutott ezek révén.

Fentiek alapján megállapítható, hogy az elsőfokú ítélet megalapozott. Megállapítható volt fentiek szerint, hogy felperes és az érintett egyéb társaságok egy összekapcsolható cégcsoportot érintenek, de egyéb feltételek hiányában a perben nem léphetnek egymás helyébe, és más társaság helyett követelést nem érvényesíthetnek.

Minderre tekintettel a Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság helytálló ítéletét a 253.§ (2) bekezdése alapján - az indokolás fenti kiegészítésével - helybenhagyta. A Pp. 78.§ alapján kötelezte a pereszes felperest az alperes jogi képviselője munkadíjának megfizetésére, melynek mértékét a Pp. 79.§ alapján - figyelemmel a 32/2003. (VIII. 22.) IM rendelet (3)-(5) bekezdésében foglaltakra is - mérlegeléssel állapította meg, ami tartalmazza az áfát is, valamint saját költsége viselésére.

Budapest, 2011. szeptember 1.

Botka Lászlóné dr. s.k.
a tanács elnöke

. Csányi Terézia Katalin s.k.
s.k.

előadó bíró

dr. Volein Anna

bíró

A kiadmány hiteléül: